

„Tady!“ mravenci křičeli seshora. „Měli jsme v cestě překážku.“
 „Nemohli jste ji obejít?“ ptal se Zvídálek a nic mu nedávalo smysl.
 „Teď tu překážku obcházíme, ale shora,“ vysvětlili mravenci.
 „Už mě nebaví na vás čekat,“ řekl Zvídálek, když mravenci konečně slezli z ohnuté trávy.
 „Teď mi prosím řeknete všechno o mšicích. Kde žijí? Čím se živí? Mají nějaké nepřátele?“
 nebyl k zastavení.

„Všechno uvidíš na vlastní oči. Hned za tím kopcem na tebe čeká výborný oběd,“ odpověděli tajnůstkářsky.

Byla to pravda. Jen o kopec dál stála velká divoká jabloň a její listy byly pokryté mšicemi. Jsou to malí zelení broučci, kteří se živí lahodnými, čerstvými listy stromů a pak z nich vytvářejí sladkou, lepkavou tekutinu. Mravenci se k mšicím přiblížili. Sladký sirup, který mšice vytvářejí, jim chutnal. Zvídálek si na něm také pochutnal. Mňam! Běhal a olizoval sliz z jednoho listu na druhý. Najednou se před ním objevil úžasně krásný brouk.

